

Primària, hauria de tenir assegurada la seva continuïtat. Aquesta proposta no respon a un gran interès per fer sardanistes, sinó a la voluntat d'integrar la sardana en el medi educatiu com un element més de formació, tant des del punt de vista musical com pel que fa al foment de la solidaritat i la germanor.

La sardana mereix ser estimada i valorada perquè és el símbol de la nostra identitat com a catalans. És una peça musical de gran bellesa que s'identifica amb la cultura del poble català. Ensenyar a ballar-la, donar a conèixer el seu aspecte musical, destacar els seus valors espirituals (germanor, integració, civisme, unió,...) etcètera, hauria de ser un preuat repte pels catalans.

L'Escala té la sort de comptar amb un grup de persones voluntàries que, any rere any, des del 1970 es dedica, de manera altruïsta, a ensenyar a ballar, comptar i repartir la sardana a infants i adults, amb el propòsit d'aconseguir que tothom qui ho desitgi tingui l'oportunitat d'aprendre'n. Aquesta tasca, lògicament feixuga, mereix el just reconeixement de part dels balladors aprenents, els quals haurien de testimoniar, amb una perseverant assistència a les audicions de sardanes que sovint tenen lloc a la nostra vila, tot el que han après en els cursets.

Si aquest intent es fes realitzable, la fita assolida agrairia a les futures generacions l'ajuda necessària per perpetuar la nostra bella i airosa dansa. Caldria, doncs, que la important absència de participants joves en els cursets i audicions s'anés dissipant per donar lloc a una presència real i considerable de la joventut. Penso que si fos així la sardana tindria l'esdevenidor assegurat.

Si actuem a favor de la sardana de ben segur que mai no ens en penedirem.

Pilar Pellicer, de Gispert

L'Escala, 11 de gener de 2005



Ensenyant la dansa a la mainada escalenca.